

- Den skaffer ikke flygtninge/indvandrere i arbejde, sådan som regeringen havde lovet, hvilket CASA har dokumenteret.
- Arbejdsløsheden er steget generelt i Danmark under den siddende regering, og det er velkendt, at arbejdsmarkedet »tager de bedste først«, hvilket oven i købet er en sandhed med modifikationer, al den stund at etniske minoriteter med højeste kvalifikationsniveau alligevel ofte forbigås.
- Gruppen på starthjælp fattiggøres i stigende grad og hæmmes de facto i deres integration, fordi selv almindelig social omgang effektivt afskæres gennem de lave satser, hvilket Rådet for Socialt Udsatte påpeger i deres årsrapporter.

Da de nye regler om starthjælp blev indført, anførte regeringen, at formålet med dem var at få flere i arbejde og færre på offentlig forsørgelse. Eller sagt på en anden måde: Ved at sætte starthjælpen så lavt, at man dårligt kan leve for den, håbede regeringen, at flere nyttilkomne udlændinge ville finde et arbejde og dermed blive integreret på arbejdsmarkedet og i det danske samfund.

Den forhenværende integrationsminister har dog tilsyneladende selv erkendt, at det er overordentlig svært for de nyttilkomne udlændinge at finde et arbejde. Under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Reform af aktiverings- og undervisningsindsatsen over for voksne asylansøgere m.v. og af systemet vedrørende udbetaling af kontante ydelser til asylansøgere m.v.)) sagde ministeren bl.a. at, »hvis nu LO accepterer, at asylsøgere kan komme ud og arbejde på almindelige vilkår, om regeringen så vil gå med til det, er svaret et klart nej. Det skyldes det usandsynlige besvær, vi har i alle kommuner med at finde job til dem, der har fået asyl. Det er en gigantisk opgave. Jeg var i går i en sjællandsk kommune, hvor man har mellem 80 og 90 nyankomne. Sidste år var kun seks af dem i arbejde, og nu er man kommet op på 11. Det vidner lidt om opgavens omfang.« Der henvises til lovforslag nr. L 157, folketingsåret 2002-03, (se Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 4720, 7797 og 7934, tillæg A side 3948 og 4010, tillæg B side 838, samt tillæg C side 342).

Erfaringerne fra det halve år, loven har virket, har da også vist, at udlændinge på starthjælp bruger al deres energi på at overleve og således ikke har psykiske ressourcer til også at søge arbejde.

I Fyens Stiftstidende den 17. januar 2003 har socialdirektøren i Faaborg Kommune svaret på spørgsmål om, hvad satserne for starthjælp konkret indebærer for en familie med to voksne og 6 børn. Regnestykket ser

sådan ud: Efter skat har familien en nettoydelse på 8.843 kr. pr. måned til rådighed. Herfra skal trækkes 3.459 kr. til husleje, som er en fast takst for indkvarteringsbolig, således at rådighedsbeløbet netto bliver 5.384 kr. Dertil kommer børnecheck på 5.016 kr., så familiens samlede rådighedsbeløb bliver 10.400 kr., eller 43,33 kr. pr. dag pr. person. Dette beløb skal dække mad, beklædning, andre personlige fornødenheder, fritidsinteresser, transport m.m.

Til Politiken den 13. januar 2003 har integrationschefen i Hedensted og Juelsminde Kommuner udtalt, at ingen af de familier, som de to kommuner siden den 1. juli 2002 har modtaget, har kunnet klare sig på denne lave ydelse. »Samtlige familier har vi måttet give ekstra hjælp. De får boligtillæg, og derudover må vi give dem penge til buskort, så de kan komme på sprogskole. De har også fået penge til vintertøj til børnene og til medicin. Starthjælpen er så lav, at ingen kan klare en ekstra udgift«, udtaler integrationschefen til avisen.

I samme artikel udtaler borgmesteren i Faaborg Kommune: »Siden 1. juli har vi modtaget 27 flygtninge og indvandrere – ingen har arbejde. Vi gør alt, hvad vi kan, men det er svært, når man kun har været i byen i få måneder og ikke taler dansk ... De fleste bor uden for byen og skal til sprogundervisning. Deres ydelse rækker ikke til busbilletter, og derfor får de gratis buskort, foreløbig indtil sommerferien. Derudover hjælper vi med enkelttydelser.«

Som bekendt indeholdt den oprindelige integrationslov fra 1998 også en integrationsydelse, der var lavere end kontanthjælpen (jf. lov nr. 474 af 1. juli 1998, lovforslag nr. L 60, folketingsåret 1997-98, 2. samling, Folketingstidende 1997-98, 2. samling, forhandlingerne side 977, 2420 og 2586, tillæg A side 1650 og 1720, tillæg B side 628 og 763 og tillæg C side 511).

Den daværende regering måtte dog indse, at det ikke var en heldig beslutning, og fremsatte derfor i december 1999 et lovforslag, der rettede op på situationen (jf. lov nr. 57 af 25. januar 2000, lovforslag nr. L 148, folketingsåret 1999-2000, Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 2343, 3230 og 3340, tillæg A side 3927 og 3957, tillæg B side 330 og 338 og tillæg C side 334). I bemærkningerne til dette lovforslag står der bl.a.:

»I forbindelse med integrationslovens ikrafttræden iværksatte regeringen en evaluering af loven. Handlingsplanen for evalueringen blev fremsendt til Folketingets Retsudvalg den 26. marts 1999. I overensstemmelse med denne handlingsplan er der som en del af evalueringen foretaget en spørgeskemaundersøgelse, hvori 34 af landets kommuner har deltaget. Undersø-